

Sygn. akt II Kp 1869/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Łączewski

w obecności:

Protokolant: Krzysztof Głuszkowski

przy udziale Prokuratora Okręgowej w Warszawie Anny Horoszko – Mleczeko

po rozpoznaniu w sprawie z zażaleń Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie i Fundacji na Rzecz Ochrony Zwierząt Ius Animalia w Pruszkowie

na zarządzenia Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie z dnia 10 lipca 2013 roku o odmowie przyjęcia zażaleń na postanowienie z dnia 18 czerwca 2013 roku o umorzeniu śledztwa

na podstawie art. 306 §1 k.p.k. w zw. z art. 329 §1 k.p.k. w zw. z art. 437 §1 k.p.k. w zw. z art. 467 §1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

postanawia:

zaskarżone zarządzenia utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2013 roku Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie umorzył śledztwo w sprawie o przestępstwa z art. 231 §1 k.k. i art. 271 §1 k.k.

W terminie ustawowym, na powyższe postanowienie zażalenia złożyły Stowarzyszenie Obrony Zwierząt w Jędrzejowie i Fundacja na Rzecz Ochrony Zwierząt Ius Animalia w Pruszkowie.

Zarządzeniami z dnia 10 lipca 2013 roku Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie odmówił przyjęcia zażaleń Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie i

Za zgodności

SEKRETARZ SĄDOWY
Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia
w Warszawie

Anna Maturzyńska

Fundacji na Rzecz Ochrony Zwierząt Ius Animalia w Pruszkowie, uznając że podmioty te nie są uprawnione do zaskarżenia decyzji o umorzeniu śledztwa.

Powyższe zarządzenia zaskarżyły zażaleniami Stowarzyszenie Obrony Zwierząt w Jędrzejowie i Fundacja na Rzecz Ochrony Zwierząt Ius Animalia w Pruszkowie.

We wniesionych środkach odwoławczych zarzucono, że w sposób dowolny potraktował złożone zawiadomienia, odnosząc się i ujmując w sentencji postanowienia o umorzeniu śledztwa jedynie wybrane przez siebie fragmenty zawiadomień, pomijając przestępstwa przeciwko ochronie zwierząt, czym celowo wykluczył organizacje społeczne, statutowo zajmujące się ochroną zwierząt, od udziału w postępowaniu karnym w tej sprawie, uniemożliwiając im wykonywanie praw pokrzywdzonego, a następnie oskarżyciela posiłkowego. Ponadto strona skarżąca wskazała, że prokurator nie rozstrzygnął o wszystkich czynach, które wskazano w zawiadomieniach organizacji społecznych.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie wnosił o utrzymanie w mocy zaskarżonych zarządzeń.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie zważył, co następuje.

Zażalenia Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie i Fundacji na Rzecz Ochrony Zwierząt Ius Animalia w Pruszkowie nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do przedmiotu sprawy stwierdzić należy, że Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie w sposób prawidłowy przyjął, że zażalenia zostały wniesione przez osoby nieuprawnione.

W tym zakresie Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w pełni podziela argumenty podniesione przez prokuratora w zaskarżonych zarządzeniach, stwierdzając, że dokonana przez prokuratora ocena całej sytuacji jest prawidłowa, a wnioski przez niego wyprowadzone sąd uważa za słuszne, co za tym idzie przyjmuje je za własne i nie powtarza podnoszonej argumentacji.

Tytułem uzupełnienia podnieść należy, że dla przyznania statusu pokrzywdzonego konieczne jest prawidłowe rozpoznanie nie tylko ogólnego lub rodzajowego, ale indywidualnego przedmiotu ochrony analizowanej normy karnej (niezależnie, czy chodzi o przedmiot główny czy uboczny), przy jednoczesnym uwzględnieniu, iż dany czyn może wypełniać znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy lub obejmować przestępstwo współkarane. Kryterium bezpośredniości naruszenia lub zagrożenia dobra prawnego danej osoby oznacza, że w relacji między czynem o konkretnych znamionach przestępstwa a naruszeniem lub zagrożeniem dobra tej osoby nie ma ogniw pośrednich, z czego wynika, że

Za zgodności
SEKRETARZ SĄDOWY
Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia
w Warszawie
Anna Matyjał

do kręgu pokrzywdzonych można zaliczyć tylko ten podmiot, którego dobro prawne zostało działaniem przestępnym naruszone wprost, a nie za pośrednictwem godzenia w inne dobro (tak: Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 marca 2010 roku, w sprawie IV KK 316/09, opublikowane w Biuletynie Prawa Karnego z 2010 roku, numer 3).

Skoro krąg pokrzywdzonych, w rozumieniu art. 49 §1 k.p.k., ograniczony jest zespołem znamion czynu będącego przedmiotem postępowania oraz czynów współukaranych (porównaj: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 września 1999 roku, w sprawie I KZP 26/99, opublikowana w OSNKW 1999/11-12/69 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 31 grudnia 1999 roku, w sprawie I 43/99, opublikowana w bazie orzeczeń Lex Nr 585234), to nie sposób uznać, że pokrzywdzonym w realiach niniejszej sprawy mogą być podmioty skarżące. Pokrzywdzonym może być w procesie karnym jedynie ten, kogo przestępstwo dotyka bezpośrednio, naruszając lub zagrażając w taki sposób jego dobru prywatnemu, chronionemu przez naruszony przez sprawcę przepis. O pokrzywdzeniu decyduje wyłącznie bezpośrednio naruszonego lub zagrożonego przestępstwem dobra (porównaj: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 roku, w sprawie II KK 108/05, opublikowane w Orzecznictwie Sądu Najwyższego w sprawach karnych z 2005 roku, numer 1).

W ocenie sądu pogląd forsowany przez skarżące podmioty jakoby organ prowadzący postępowanie przygotowawcze był związany kwalifikacją prawną czynu przyjętą przez zawiadamiającego nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa. Prokuratora wiąże jedynie czyn opisany w zawiadomieniu, jako zdarzenie historyczne, natomiast subsumcja tak rozumianego zdarzenia pod konkretny przepis ustawy karnej leży już w jego wyłącznej kompetencji. Kwalifikacja przyjęta przez prokuratora może zostać zweryfikowana w toku instancyjnej kontroli wydawanych przez niego decyzji. Wbrew twierdzeniom skarżących w trakcie postępowania przygotowawczego, organ je prowadzący nie „bojkotował” i nie „amputował” fragmentów zawiadomienia, a jedynie przyjął inną kwalifikację prawną czynów niż ta sugerowana przez zawiadamiających.

W tej sytuacji Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie trafnie uznał, stosując przepis art. 429 §1 k.p.k., iż zażalenia na postanowienie z dnia 18 czerwca 2013 roku zostały wniesione przez osoby nieuprawnione i zasadnie odmówił ich przyjęcia.

Mając na uwadze powyższe rozważania i na mocy przytoczonych powyżej przepisów Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie zaskarżone zarządzenia utrzymał w mocy.

Załącznik:
SEKRETARZ SĄDOWY
Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia
w Warszawie
Anna Matyja